

λέζα¹

λέζα¹, η, ουσ. [<ίσως βενετ. leza]. **1.** (στη γλώσσα της αργκό) το βάρος, η ευθύνη: «έχω τη λέζα της υπόθεσης, γι' αυτό δε θα κάνω χατίρι σε κανέναν». **2.** η στενοχώρια: «έχει μαύρη λέζα, γιατί έχασε όλα του τα λεφτά».

- *πληρώνω τη λέζα*, πληρώνω τις ζημιές που έκανε κάποιος χωρίς να είμαι υπόλογος για αυτές, πληρώνω τα σπασμένα: «μόλις μέθυσε, άρχισε να σπάζει ό,τι έβρισκε μπροστά του, κι επειδή ήταν φίλος μου, πλήρωσα εγώ τη λέζα».

- *τραβώ τη λέζα*, ταλαιπωρούμαι έντονα, βασανιστικά: «εσύ καλά κάθεσαι στο γραφείο σου, εγώ όμως κάθε μέρα τραβώ τη λέζα μέσα στους δρόμους για να πουλήσω το εμπόρευμα».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας